

Вх. № КОС-016-01-1/16.06.2020 г.

Изх. № 02-00-27 /16.6.2020 г.

ДО

Г-ЖА ИВЕЛИНА ВАСИЛЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ОКОЛНАТА
СРЕДА И ВОДИТЕ

44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ОТНОСНО: Предложения на БСК към общия законопроект за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците с вх. № 053-11-9/21.05.2020 г., № 054-01-14/19.02.2020 г. и № 054-01-16/21.02.2020 г. и предложенията към него, направени по реда на чл. 83, ал. 1 ПОДНС

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ВАСИЛЕВА,

С настоящото БСК предлага при обсъждане на второ четене на общия законопроект за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците (№ 053-11-9/21.05.2020 г., № 054-01-14/19.02.2020 г. и № 054-01-16/21.02.2020 г.) и свързаното с него Предложение за изменение и допълнение вх. № 054-04-125/11.06.2020 г. да бъдат взети предвид изложеното по-долу становище и предложения на представители на засегнатите лица, както следва:

I. С § 6, чл. 80б се предлага:

Чл. 80б. В случаите, когато едно лице извършва различни дейности, за които се изисква регистрация по чл. 35, ал. 3 и/или разрешение по чл. 67, ал. 1, се представя една банкова гаранция в размер на 20 000 лв., независимо от броя и вида на извършваните дейности и независимо от броя на изброените потоци отпадъци."

С оглед прецизиране на текстовете съгласно §4 т.1, предлагаме следната редакция:

Чл. 80б. В случаите, когато едно лице извършва различни дейности, за които се изисква регистрация по чл. 35, ал. 2, т. 3-5 и т. 9 и/или разрешение по чл. 67, ал. 1, се представя банкова гаранция в размер на 15 000 лв. и допълнително по 5000 лв. за всяка площадка, на която се предвижда да бъде извършвана дейността, независимо от броя и вида на извършваните дейности и независимо от броя на изброените потоци отпадъци."

II. В точки 5 и 6 от Предложение за изменение и допълнение вх. № 054-04-125/11.06.2020 г. се предлага създаване на § 7а и § 7б в общия законопроект за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците (ЗУО).

Параграф 7а предвижда създаване на нов чл. 97а в Закона за управление на отпадъците със следното съдържание:

„Чл. 97а. За превоз на отпадъци за Република България, за които съгласно Регламент (ЕО) № 1013/2006 не се изисква писмена нотификация, лицето, уреждащо превоза, и получателят на отпадъците, изпращат до РИОСВ по местоназначението на превоза по електронна поща, не по-късно от деня на натоварване на превоза, копие на попълнен формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, подписан в поле 12 и декларация, където е приложимо.“

Параграф 7б предвижда в чл. 124 от ЗУО да се създадат ал. 4-7, с които се урежда извършване на периодични проверки на място и поне два пъти годишно проверки по местоназначение на трансграничен превоз на отпадъци, за който е получено уведомление по реда на чл. 97а.

Видно от мотивационната част на предложението, целта на вносителите за направените предложения е въвеждане на по-стриктен уведомителен режим от предвидения в Регламент (ЕО) 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно превоза на отпадъци. Според вносителите в резултат от проверките през последните месеци на регионалните инспекции по околната среда и водите се установява, че голяма част от внесените отпадък, попадащ в т.нар. Жълт списък (подлежащ на задължителна процедура по изпращане на предварителна писмена нотификация), се декларира като превоз на отпадъци от Зеления списък, за който не се изисква предварителна писмена нотификация.

1. Предлагаме точки 5 и 6 от Предложение за изменение и допълнение вх. № 054-04-125/11.06.2020 г., предвиждащи създаване на § 7а и § 7б, да не бъдат приемани.

Съображенията ни за това са следните:

Към настоящия момент задължението за уведомяване на РИОСВ за превоз на отпадъци, за който не се изисква нотификация съгласно Регламент (ЕО) 1013/2006, е уредено в чл. 22, ал. 4 от Наредба № 1/04.06.2014 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри. Разпоредбата на чл. 22, ал. 4 от Наредба № 1 е в сила, считано от 31.03.2020 г. Следователно нормата се прилага едва от два месеца и половина, като през по-голямата част от този период беше в сила извънредно положение не само в България, но и в почти всички други държави-членки на Европейския съюз, и в голям брой трети страни. През периода на извънредното положение броят на трансграничните превози на отпадъци беше силно ограничен.

С оглед на краткия срок на прилагане на нововъведената мярка в чл. 22, ал. 4 от Наредба № 1/2014 г. и извънредната ситуация, довела до съществено ограничение на трансграничните превози на отпадъци, считаме за по-удачно да не се прибързва с уреждането ѝ на законово ниво в Закона за управление на отпадъците, а да се изчака определен период от време, който би позволил да се натрупа опит при практическото прилагане на мярката, да се анализират резултатите и последиците от прилагането ѝ, да се оцени нейната ефективност, както за превенцията и контрола върху незаконния внос и превоз на отпадъци, така и за стопанските субекти, извършващи законосъобразни дейности с отпадъци или използващи ги като ресурс в производствената си дейност.

Към днешна дата, два месеца и половина след влизането в сила на задължението по чл. 22, ал. 4 от Наредба № 1/2014 г., не е доказан позитивният ефект на мярката в

превенцията на незаконния внос и превоз на отпадъци. Налице са неясноти и въпроси, свързани с прилагането на разпоредбата, както и основателни опасения за негативни икономически последици от мярката сред икономическите оператори от стопанските сектори, използващи отпадъците като суровина. Уреждането на мярката в подзаконов нормативен акт би позволило по-гъвкав подход и по-бързо адаптиране на нормативната уредба към практическите проблеми, които могат да възникнат при прилагането ѝ.

Към настоящия момент бихме могли да посочим следните негативни ефекти на мярката: мярката съставлява допълнителна тежест за бизнеса, която се прибавя към документалните и административни тежести, произтичащи от европейското законодателство. Мярката създава затруднения преди всичко за законния бизнес, който и без нея спазва правилата и изискванията за нотификация и предоставяне на информация при трансграничен превоз и внос на отпадъци. Законният бизнес е обременен с допълнителни административни задължения и е обект на допълнителни проверки, ангажиращи излишен човешки, времеви и административен ресурс, както на бизнеса, така и на контролните органи. От друга страна, както беше посочено по-горе, все още няма достатъчно натрупан опит от прилагането на мярката, за да се прецени дали тя е ефективна и допринася в борбата срещу незаконен превоз и внос на отпадъци, както и за да се оцени нейната пропорционалност с оглед на негативните последици за бизнеса.

Предвид гореизложеното, считаме, че за момента е по-целесъобразно да не се правят промени в действащата нормативна уредба и да се запази уреждането на мярката в Наредба № 1/04.06.2014 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри.

2. В случай, че не бъде прието предложението ни по т. 1, предлагаме следното изменение в текста на § 7а:

В чл. 97а текстът **„не по-късно от деня на натоварване на превоза“** да се замени с **„до три работни дни след натоварване на превоза, но не по-късно от деня на пристигането му на територията на Република България“**.

След изменението разпоредбата придобива следната редакция:

*„Чл. 97а. За превоз на отпадъци за Република България, за които съгласно Регламент (ЕО) № 1013/2006 не се изисква писмена нотификация, лицето, уреждащо превоза, и получателят на отпадъците, изпращат до РИОСВ по местоназначението на превоза по електронна поща, **до три работни дни след натоварване на превоза, но не по-късно от деня на пристигането му на територията на Република България**, копие на попълнен формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, подписан в поле 12 и декларация, където е приложимо.“*

Съображенията ни за направеното предложение са следните:

Настоящата редакция не отчита редица обстоятелства, които биха могли да затруднят или дори да направят обективно невъзможно изпълнението на задължението в посочения срок.

Например: между САЩ и Република България е налице съществена часова разлика, която може да достигне до 10 часа назад на времето в България спрямо Щатите. Часовата разлика може да доведе до ситуация, в която един контейнер е натоварен с отпадъци в САЩ например на 31 май, а в България вече да е 1-ви юни, което би поставило задължените лица в обективна невъзможност за изпълнение на задължението им по чл.

97а за уведомяване на РИОСВ. Възможно е също така да има разминавания в почивни и работни дни между различните държави.

Считаме, че срокът за уведомяване на РИОСВ за превоз и/или внос на отпадъци следва да бъде разумен, като се съобразят по-големите количества на внасяните суровини, динамиката в промяната на обстоятелствата и че много често решенията, касаещи местоназначението и получателя на отпадъците, могат да се вземат в последния момент или да се променят, след като отпадъкът е натоварен за превоз. Изпращачът и/или получателят на отпадъка може във всеки момент след натоварването на отпадъка за превоз да промени местоназначението на отпадъка, в т.ч. да го насочи към получател или обект в друга държава или към друг получател на територията на България; да върне отпадъка обратно в държавата, в която е натоварен; при извършване на превоза отпадъкът да бъде задържан на територията на транзитна страна или да бъде изцяло или частично унищожен и т.н.

С оглед на гореизложеното, предложената от нас редакция на текста на разпоредбата облекчава административната тежест за бизнеса, като същевременно осигурява своевременно получаване от РИОСВ на необходимата информация.

Вярваме, че настоящото становище и направените в него предложения ще бъдат взети предвид от работната група при обсъждането на промените в Закона за управление на отпадъците.

С УВАЖЕНИЕ,

ПРОСВЕТ РАДЕВ
Председател на УС на БСК

